

forslaget under Nr. 5 er kun en Redaktion. Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 6, som er stillet af 2 Medlemmer af Udvalget, de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 11te (Sigvald Olsen) og Aarhus Amts 2den (Sabroe), skal jeg allerede nu bemærke, at det er det Ændringsforslag, som var stillet til 2den Behandling under Nr. 39, og som gaar ud paa at stille det frit for det Ægtepar, der har indgaaet borgerlig Ægteforening, at henvende sig til hvilken Præst, de ville, om at faa kirkelig Indvielse. Det var ved 2den Behandling stillet af hele Udvalget, men blev i Anledning af, at det mødte Modstand fra den højtærede Kultusministers Side, foreløbig taget tilbage for at aabne Adgang til nærmere Forhandlinger med den højtærede Minister mellem 2den og 3die Behandling. Saa-danne Forhandlinger have ogsaa fundet Sted, men have vist sig ikke at kunne føre til noget Resultat, idet den højtærede Minister har fastholdt sin bestemte Modstand mod dette Forslag. Under disse Omstændigheder have Udvalgets øvrige Medlemmer ikke fundet Anledning til at fastholde dette Forslag, dog ikke fordi vi i nogen Maade hare ændret vort Syn paa Forslagets Indhold; vi mene fremdeles, at det er et rimeligt og naturligt Ønske fra et saadant Ægtepars Side, at det maatte frit kunne henvende sig til hvilken Præst, det vil. Naar denne Handling for Fremtiden mister enhver borgerlig og juridisk Karakter og kun bliver en rent kirkelig Handling, have vi ganske vist fremdeles den Opfattelse, at man burde kunne søge den foretaget af hvilken Præst, man ønsker, ligesom man kan gaa til Alters hos hvilken Præst, man ønsker, og lade sine Børn konfirmere af hvilken Præst, man vil. Men, som sagt, den højtærede Minister har fastholdt sin bestemte Modstand derimod, og hvor rimeligt og naturligt vi nu end have fundet Forslagets Indhold, have vi ikke ment, det var betydningsfuldt nok til at fastholdes over for denne Modstand og til derpaa at optage en Konflikt med den højtærede Minister, medens vi ellers ere bleven enige med ham saavel som med den højtærede Justitsminister om Lovforslagets hele øvrige Indhold. Dette er saa vigtigt, at vi ikke have villet lægge Hindringer i Vejen for det paa dets videre Gang af Hensyn til dette ene Punkt. Ændringsforslaget under Nr. 7, vedrørende samme Paragraf, som det nys omtalte Ændringsforslag, er en lille Indrømmelse, vi have opnaaet fra den højtærede Kultusministers

Side, gaaende ud paa, at den Bevilling, der kan løses til at henvende sig til hvilken Præst, man vil, om den kirkelige Indvielse, skal nedsættes fra 20 til 10 Kr. Det giver jo altid en større Mulighed for at faa sit Ønske opfyldt om Henvendelse til en anden Præst end den, hvem det efter de almindelige Regler tilkommer at foretage Indvielsen. Maaske jeg hertil maa føje, at hele Udvalget gaar ud fra som en given Sag, at den Adgang, der allerede nu bestaar for enhver Præst i Folkekirken til at lade kirkelige Handlinger, som egentlig tilfalde ham, udføre af en hvilken som helst anden Præst i Folkekirken, bliver staaende uforandret og uforandret ogsaa efter de Bestemmelser, som vi vedtage i dette Lovforslag. Ændringsforslaget under Nr. 8 er en rent sproglig Ændring, Nr. 9 ligesaa. Maa jeg med Hensyn til § 20, hvortil der ikke er stillet noget Ændringsforslag, blot anføre, at hele Udvalget ogsaa er enigt om at gaa ud fra som en given Sag, at den Bestemmelse, der deri indeholdes, om hvorledes en Præst, der ikke ønsker at foretage en kirkelig Vielse, kan slippe derfor, ikke kan forstaas saaledes, at det fra hans overordnedes Side ogsaa skulde kunne forbydes ham at foretage en Vielse, som han ikke selv har noget imod, og som det ligger inden for Lovens almindelige Regler at foretage. Med andre Ord, et er, at der aabnes Adgang for Præsten til at slippe fri, et andet er, at det, naar han intet har mod at foretage Indvielsen, ikke kan forbydes ham at gøre det. Ændringsforslaget under Nr. 10, stillet af den højtærede Kirke- og Undervisningsminister og tiltraadt af hele Udvalget, indeholder en særlig Regel om Lovforslagets Anvendelighed eller rettere sagt Ikke-Anvendelighed i Grønland. Forholdet mellem Kongeriget og Grønland er jo nemlig det, at de almindelige Love for Kongeriget uden videre gælde for Grønland, hvis ikke anderledes er bestemt, men et Lovforslag som dette vil ikke passende kunne anvendes paa Grønland, hvor der ikke er Sogne og Kommuner, og hvor der ikke er nogen, der passende kunde beskikkes som Ægteskabsforstandere. Derfor gaar Ændringsforslaget ud paa i Grønland at opretholde den gældende Tilstand for Ægteskabs Indgaaelse.

Dette med Hensyn til de stillede Ændringsforslag. Jeg ønsker saa blot at tilføje en Bemærkning angaaende Sagen i sin Almindelighed. I vor Betænkning udtalte vi fra Flertallets Side følgende: